Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta
Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

60. szám | *Annadā Ekādaśī* | 2023. szeptember 10.

1 A Guru Utasítása Az Kṛṣṇa Utasítása
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
2 A Kutya Átka
Mādhvānanda dāsa
3 Yaśodā Anyateje
Versek a Śrīmad-Bhāgavatamból és a Lalita-mādhavából

A Guru Utasítása Az Kṛṣṇa Utasítása

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Nagyon elégedett vagyok azzal, hogy folyamatosan megpróbálod követni az utasításaimat! Természetesen azokon kívül, amiket én is a lelki tanítómesteremtől hallottam, nincs semmilyen különleges utasításom. Tehát a tanítványi láncolatban minden előírás közvetlenül a Legfelsőbb Személytől származik, ezért egy lelki tanítómester utasítását követni azt jelenti, hogy az ember a Legfelsőbb Személy utasítását követi. És amint ez a szokásunkká válik, az anyagi létezés minden szerencsétlensége megszűnik! 🕉

Levél Dayananda dasának
1968. május 10.

A Kutya Átka

Mādhavānanda dāsa

Igen komoly dolog elfogadni a vezető helyzetét. Erről a *Hari-bhakti-vilāsa* a következőképp ír:

rājñi cāmātyajā doṣāḥ patnī-pāpaṁ sva-bhartari
tathā śiṣyārjitaṁ pāpaṁ guruḥ prāpnoti niścitam

A tanácsadó bűne a királyt, a feleség bűne pedig a férjet sújtja, egy *guru* pedig ugyanígy fogadja el a tanítvány bűneit. Ez egészen biztos!

Egy lelki intézményben a hálátlan és veszélyes irányítói szolgálatot Śrīla Prabhupāda így jellemezte:

Tehát Vidura Yamarāja volt. És nem csak Yamarāja volt, hanem a *śāstrában* említett tizenkét autoritív személy egyike is. Ezen személyek egyike Yamarāja. Ezt mondja a *Śrīmad-Bhāgavatam*. Yamarāja Kṛṣṇa egyik GBC-je. Ahogy nekünk van tizenkét GBC-nk, úgy Kṛṣṇának is vannak GBC-jei.

svayambhūr nāradaḥ śambhuḥ
kumāraḥ kapilo manuḥ
prahlādo janako bhīṣmo
balir vaiyāsakir vayam

Ez a tizenkét személy van felhatalmazva, hogy terjesszék a Kṛṣṇa-tudatot, és őket kell követnünk, *mahājano yena gataḥ sa panthāḥ*. Ezért hoztuk létre a GBC-ket, nekik pedig nagyon felelősségteljeseknek kell lenniük. Máskülönben meg lesznek büntetve. Az lesz a büntetésük, hogy *śūdrák* lesznek. Habár Yamarāja egy GBC, elkövetett egy kis hibát és büntetésből *śūdra* lett. Tehát a GBC tagoknak nagyon-nagyon gondosan kell intézniük az ISKCON ügyeit! Máskülönben meg lesznek büntetve. És ahogyan a pozíció magas, úgy a büntetés is nagy lesz.

Śrīla Prabhupāda: *Śrīmad-Bhāgavatam* lecke.
1. Ének, 13. fejezet, 15. vers
1974. június 4., Genova

Egy beszélgetés során Los Angelesben pedig a következőt mondta:

... ha nem éretjük meg a felelősséget... Mint ahogyan egy szervezetben valakit előléptetnek. Először portás, aztán idővel előléptetik és lehet, hogy később menedzser lesz. Ahogyan egy bankban is az összes különböző pozíción végig kell menniük. Amikor menedzser lesz, de nem érti a felelősséget, akkor visszaesik a legalacsonyabb helyzetbe, és megint fel kell küzdenie magát. Ha megfeleldkezünk a kötelességünkről és olyanok leszünk, mint a kutyák és a macskák, akkor vissza fogunk jönni, hogy kutyák és macskák alakját öltsük magunkra.

Beszélgetés
1972. június 14., Los Angeles

Habár a következő történetre sok tudós úgy tekint, hogy azt csak később írták bele Vālmīki *Rāmāyaṇájának* legtöbb kiadásába, annak is az *Uttara Khandájába*, mivel nagyon szépen illusztrálja a Śrīla Prabhupāda által fentebb említett dolgot, most közreadjuk.

A lótusz-szemű Rāma Vasiṣṭával és Kaśyapával korán reggel érkezett a királyi tanácsterembe, hogy az államügyekkel kapcsolatos kötelességeinek eleget tegyen. Śrī Rāma királyi gyülekezetében miniszterek, közügyekben járatos szakértők, jogtanárok, diplomaták, királyok és más tiszteletre méltó személyek voltak, s együtt olyan képet nyújtottak, mintha Indra, Yamarāja vagy Varuna tanácsának résztvevői lettek volna.

– Ó, hosszú karú Lakṣmaṇa! Menj a palota kapujához és nézd meg, érkezett-e bárki valamilyen kérelemmel! – utasította az öccsét Rāma.

– Uram, úgy tűnik, Kośala királyságban nincs senki, akinek bármire is szüksége lenne! – felelte Lakṣmaṇa, miután nemsokkal Rāma utasítását követően visszatért.

– Menj, és nézd meg jól mégegyszer! Nem akarom, hogy a legcsekélyebb hanyagsággal is vádoljanak, és azt sem akarom, hogy a királyságomban akár csak a legjelentéktelenebb *adharma* észrevétlen maradjon! – erősködött Rāma.

Lakṣmaṇa újra kiment, és észrevette, hogy a kapu közelében egy kutya ült, akinek a fejéből csöpögött a vér, s miközben Lakṣmaṇát nézte, szomorúan nyüszített.

– Mi történt, miért jöttél ide? Ne félj, nekem mindent elmondhatsz! – érdeklődött Lakṣmaṇa.

– Közvetlenül az Úr Rāmával szeretnék beszélni, Akinek a lótuszlába félelemnélküliséget ad, s Aki a szenvedők menedéke! – felelte a kutya.

lakṣmaṇasya vacaḥ śrutvā sārameyo 'bhyabhāṣata
devāgāre nṛpāgāre dvija-veśmasu vai tathā

– Ha van valami mondanivalód, akkor szívesen látunk, hogy Magával a Királlyal beszélj! – mondta Lakṣmaṇa.

vahniḥ śata-kratuś caiva sūryo vāyuś ca tiṣṭhiti
nātra yogyāstu saumitre yonīnām adhamā vayam

Agni, a tűzisten, Indra, a mennyek királya, Sūrya, a napisten és Vāyu, a szélisten mind jelen vannak a templomban, a király kastélyában és a *brāhmaṇák* lakhelyén. Alacsonyrangú teremtmények, mint amilyen én is vagyok, nem léphetnek be ilyen helyekre. – válaszolta a kutya.

A király a megtestesült *dharma*, mindig igazat beszél, a harc szakértője, és mindenki jólétét akarja. Śrī Rāma tudja, az igazság szempontjából mi a megfelelő. Ő mindent tud, s azok közül a legjobb, akik másoknak örömet szereznek. Ő a holdisten, a megtestesült halál, valamint a gazdagság, a tűz, a víz és a nap istene is. Śrī Rāma Indra, az istenek királya, s alattvalóinak védelmezője. Ó, Lakṣmaṇa! Mondd meg Neki, hogy az engedélye nélkül nem akarok a királyi kastélyba lépni!

Amikor Lakṣmaṇa beszámolt Rāmának a történtekről, Ő azonnal így utasította:

– Bárki is legyen, késlekedés nélkül vezesd be!

– Ó, Uram! A király az Istenség Legfelsőbb Személyisége képviselője, s így Ő minden teremtmény megmentője. Míg mások békésen alszanak, a király ébren van, mindig alattvalóinak a jólétén fáradozva. Viszont, mivel minden Tőle függ, ha hanyag, akkor az alattvalói gyorsan elvesznek! A király a vallásos elvek fenntartója, s így a gonosz megfékezője. Azok pedig, akik követik e vallásos elveket ebben és a következő életükben is boldogok lesznek. Így a király a *dharma* fenntartása miatt hatalmas érdemekre tesz szert. Ó, Rāma! Te vagy a vallásos királyok mintaképe! Fejemet lótuszlábadhoz hajtva keresem a kegyed! És ne legyél mérges amikor meghallod, amit el kell mondanom!

– Ne félj, csak folytasd! – nyugtatta meg Rāma a kutyát, aki a bátorításnak köszönhetően így folytatta:

– Habár semmi rosszat nem tettem, egy Sarvārtha-siddha nevű kolduló *brāhmaṇa* megsebesítette a fejemet.

Rāma azonnal a *brāhmaṇáért* küldte az embereit, aki nemsokkal ezután meg is jelent Előtte.

– Mi a vétke ennek a kutyának, miért verted meg? – kérdezte a király.

krodhaḥ prā a-haraḥ śatruḥ krodho mitra-mukho ripuḥ
krodho hy asir mahātīkṣṇaḥ sarvaṁ krodho 'pakarṣati

A düh, egy barát ruhájába öltözött mézes-mázos halálos ellenség. Olyan, mint egy éles kard, és mindent elpusztít.

tapate jagate caiva yaś ca dānaṁ prayacchati
krodhena sarvaṁ harati tasmāt krodhaṁ visarjaye

A düh minden áldozat és lemondás illetve adományozás eredményét megsemmisíti.

indriyāṇāṁ praduṣṭānāṁ hayānām iva dhāvatām
kurvitā dhṛtyā sāradhyaṁ sahṛtyendriya-gocaram

Ezért le kell mondani a dühről, s ahogyan a

szekérhajtó irányítja a szekeret, úgy kell az embernek irányítania az érzékeit, melyek mint rossz lovak száguldanak az érzéktárgyak felé.

manasā karmaṇā vācā cakṣuṣā ca samācaret
śreyo lokasya carato na dveṣṭi na ca lipyate

Az embernek gondolataival, szavaival és tetteivel is jót kell cselekednie a közelében lévőkkel, s nem szabad megbántania őket. Aki így cselekszik, azt elkerüli a bűn.

na tat kuryād asis tīkṣṇaḥ sarpo vā vyāhataḥ padā
arir vā nitya-saṅkruddho yathātmā dur-anuṣṭitaḥ

Az ártalom, melyet a kontrollálatlan elme okozhat nagyobb, mint amit egy éles kard, mérgeskígyó, amire ráléptek vagy egy provokált ellenség képes okozni.

vinīta vinayasy āpi prakṛtirna vidhīyate
prakṛtiṁ gūhamānasya niścayena kṛtir dhruvā

A csak megjátszott megfelelő társadalmi viselkedés ellenére az ember természetét a tettei leleplezik.

60. fejezet, 21-26. versek

– Már hosszú ideje vándoroltam, alamizsnát kéregetve, amikor ezzel a kutyával találkoztam. Az utca közepén kucorgott, elzárva az utamat. „Adj utat!" – mondtam neki, de olyan lassan kelt fel, hogy fejbevertem a botommal. Nagyon éhes voltam és a düh könnyen fellobbant bennem. Ó, király! Elismerem, hogy vétkeztem! Csak azért, hogy megments attól, hogy pokoli életkörülmények közé zuhanjak, meg kell büntetned engem, ahogy jónak látod! – felelte a *brāhmaṇa*.

– Igazságot kell tenni, mivel semmi sem ébreszt nagyobb bizalmat az emberekben, mint az, ha minden bűnös megfelelő büntetésben részesül. Milyen büntetést rójunk ki rá? – fordult Rāma a minisztereihez.

– Egy *brāhmaṇát* soha nem lehet megbüntetni. Ez a *rāja-dharmában* járatos személyek egyöntetű véleménye. Ó, Rāma! Mivel Te vagy az egész univerzum ura, Magad vagy az Úr Visnu, így Te vagy a legfelsőbb bíró, ezért bármit is mondasz, az az örök vallás! – válaszolta Bhṛgu, Aṅgirā, Vasiṣṭha, Kaśyapa és a vallásos elvek többi ismerője. A kutya ekkor közbevágott, és így szólt Rāmához:

– Ó, király! Azt kérdezted az előbb, hogy mit tehetsz értem. Én pedig azt mondom, ha valóban elégedetté akarsz tenni, akkor nevezd ki ezt a *brāhmaṇát* a Kalanjara kolostor vezetőjévé!

Rāma teljesítette a kutya kívánságát, s így a döntéstől örömteli *brāhmaṇát* egy pazarul feldíszített elefánt hátára ültették és ettől fogva a rendház lelki vezetőjeként tisztelték. Ettől viszont a miniszterek zaklatottá váltak és így tiltakoztak:

– Ezt a döntést nem lehet büntetésként elfogadni! Ahelyett, hogy megbüntetted volna ezt a *brāhmaṇát*, inkább egy magas pozíciót adtál neki!

– Ti nem értitek a *karma* szövevényes működését, a kutya viszont igen. – felelte Rāma.

– Előző életemben én voltam a Kalanjara kolostor vezetője. Megfelelően imádtam a *mūrtikat* és a *brāhmaṇákat* illetve mindig *prasādamot* ettem. A szent kötelességeimet gondosan végrehajtottam, kellően elláttam a szolgákat, erkölcsösen éltem, jól viselkedtem és mindig minden élőlénnyel jót tettem. De annak ellenére, hogy annyi jót cselekedtem, valamilyen ismeretlen hiba miatt ezt a legalacsonyabb születést, ezt a szerencsétlen kutya testet kellett elfogadnom. Annak ellenére, hogy olyan gondosan éltem, így kellett megszületnem, és akkor erről a *brāhmaṇáról* még nem is beszéltünk! Hirtelen haragú, kegyetlen és durva. Képtelen kontrollálni a dühét és másokat bánt. Egész biztos, hogy alkalmatlan arra, hogy *ācārya* legyen! Annak az arcátlanságának köszönhetően, hogy elvállalta ezt a pozíciót, a családja hét generációját fogja lealacsonyítani! – mondta a kutya, és így folytatta:

– Ezért ha valakit arra akarsz ítélni, hogy a pokolba jusson, akkor helyezd olyan pozícióba, hogy a *brāhmaṇákért*, a tehenekért és a *mūrti-imádatért* legyen felelős. Bárki, aki a *brāhmaṇáktól*, félistenektől, nőktől vagy gyerekektől lop vagy az odaadott ajándékot visszaveszi, az halálra van ítélve! Sőt, már az a gondolat, hogy *brāhmaṇáktól* vagy félistenektől lopjon a legmélyebb pokolba taszítja az embert!

Rāma és a többiek kikerekedett szemekkel csodálkozálkozva és megdöbbenten ültek, a kutya pedig ekkor azonnal elment. Ez az élőlény, habár korábban igen magas szinten álló családba született, valahogyan arra kényszerült, hogy egy kutyatestet fogadjon el. Miután Ayodhyāból a királyi udvarból távozott, nem evett és nem is ivott így adva fel a testét azzal a reménnyel, hogy egy jobb születésre tesz majd szert.

Valaki érvelhet úgy, hogy mivel az Úr személyesen adta Sarvārtha-siddha *brāhmaṇának* ezt a pozíciót, hogyan lehetne bármilyen veszély abban, hogy ezt ő elfogadta? Az biztos, hogy egy vezetői pozíció elfogadásával nincs

semmilyen velejáró hiba. A *Śrīmad-Bhāgavatam* Ötödik énekében Priyavrata Mahārāja példájából megérthetjük, ha valaki Guru és Kṛṣṇa örömére tölt be egy vezetői pozíciót, akkor védve lesz attól, hogy anyagi tettekbe bonyolódjon. Śrīla Prabhupāda így ír:

> Amikor apja, Svāyambhuva Manu arra kérte Priyavratát, hogy fogadja el a világuralommal járó felelősséget, ő nem örült a javaslatnak. Ez egy nagyszerű, felszabadult *bhakta* jellemzője. Habár foglalkozik világi dolgokkal, nem leli bennük örömét, hanem mindig az Úr szolgálatába merül, s e szolgálat során, mivel csak külsőleg foglalkozik azokkal, ezek a világi ügyek nincsenek rá hatással. [...] Ez a vers elmondja, hogy lelki tanítómestere lótuszlábának szolgálatával Priyavrata herceg nagyon hamar a Kṛṣṇa-tudat tökéletes szintjére emelkedett. Ez az egyetlen út, hogy fejlődhessünk a lelki életben.
>
> *Śrīmad-Bhāgavatam* 5. Ének, 1. fejezet, 6. vers Magyarázat

> ...Priyavrata királyt az Úr Brahmānak kellett rábeszélnie, hogy fogadja el az univerzum uralkodójának pozícióját. Apja, Svāyambhuva Manu szintén megkönnyebbült, amikor az univerzum irányítását Priyavratára bízta. Így tehát kétségtelen, hogy a védikus korban a királyok és a kormány vezetői sosem az érzékkielégítésük érdekében fogadták el a pozíciójukat. Az ilyen nagyszerű királyok, akiket *rājarṣiknak* neveztek, csak azért uralkodtak, hogy alattvalóik jóléte érdekében fenntartsák és védelmezzék a birodalmat. Priyavrata és Svāyambhuva Manu története megmutatja, hogy a példamutató, lelkiismeretes királyok mennyire önzetlenül hajtották végre uralkodói kötelességeiket, mindig távol tartva magukat az anyagi ragaszkodás szennyeződésétől.
>
> *Śrīmad-Bhāgavatam* 5. Ének, 1. fejezet, 22. vers Magyarázat

Viszont Priyavrata Mahārājával ellentétben Sarvārtha-siddha nem az Úr szolgálata, hanem mindössze saját hatalmának növelése miatt fogadta el a Kalanjara kolostor irányítását. A kutya ezt megértette, és tudta, hogy idővel a *brāhmaṇat* megfelelő büntetésben fog részesülni.

Forrás

– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Śrīmad Bhāgavatam*. Angol fordítás és magyarázatok: A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. Bhaktivedanta Book Trust. Singapore. 1982.

– Śrīla Sanātana Gosvāmī: *Śrī Śrī Hari-bhakti-vilāsa*. Bengáli fordítás: Kanailal Adhikari. Sri Chaitanya Gaudiya Math. Mayapur. 2000.

– Valmiki Muni: *Rāmāyaṇa*. Gita Press. Gorakhpur, India. 1995.

– Valmiki Muni: *Rāmāyaṇa*. Angol fordítás: Hari Prasad Shastri. Shanti Sadan. London. 1985.

Yaśodā Anyateje

Śrīmad-Bhāgavatamból és a Lalita-mādhavából

nandaḥ kim akarod brahman śreya evaṁ mahodayam
yaśodā ca mahā-bhāgā papau yasyāḥ stanaṁ hariḥ

[Miután hallott tőle Yaśodā anya hatalmas szerencséjéről, Parīkṣit Mahārāja így kérdezte Śukadeva Gosvāmīt:] Ó, tanult *brāhmaṇa*! Az Istenség Legfelsőbb Személyisége szívta Yaśodā keblének tejét. Ő és Nanda Mahārāja milyen kedvező tetteket hajtottak végre, hogy az eksztatikus szeretet ilyen tökéletességét érték el?

Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva:
Śrīmad-Bhāgavatam
10. Ének, 8. fejezet, 46. vers

kara-yugalena gṛhītaṁ nidhāya vadanāmbuje dhaman
kambum vraja-rājñī-stana-pāna-smaraṇa-stimito harir jayati

[Kṛṣṇa Rukmiṇī elrablása utáni Jarāsandhával és más királyokkal való küzdelmére való készülődését jellemezve:] Minden dicsőséget az Úr Kṛṣṇának, Aki mindkét kezével megfogva és szájához emelve megfújja a kagylókürtjét, s így arra emlékeztet, ahogyan egykor Yaśodā anyatejét itta, s aztán elámult és mozdulatlanná vált!

Śrīla Rūpa Gosvāmī:
Lalita-mādhava 5. felvonás, 69. vers.
Angol fordítás: Kuśakratha dāsa

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.